

Arrest

nr. 313 602 van 27 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. BECKERS
Oude Diestsesteenweg 13
3010 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat S. BECKERS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 26 augustus 2021, dient op 30 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker 11 februari 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 5 maart 2024.

1.3. Op 27 maart 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 27 maart 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Reer Dini-clan, subclan van de Marehan, te behoren. U verklaart geboren te zijn op [...] in het dorp Kamsuuma gelegen in het district Jamaame gelegen in de provincie Lower Juba. Na leeftijdsonderzoek werd uw geboortedatum aangepast naar [...].

Uw vader was een generaal bij het Somalische leger ten tijde van het Siad Barre-regime. Na de val van de regering zette uw vader zijn werk stop en begon hij te werken als privéchauffeur. In 2012 besloot hij zijn werk bij het leger te hervatten en ging vechten tegen Al-Shabaab in Kismayo. Hierbij kwam hij om het leven. In 2013 stortte uw koranschool in en raakte u hierbij gewond. U reisde naar uw tante langs moederszijde in Kismayo voor medische verzorging. Uw tante gaf aan dat ze voor u wilde zorgen en uiteindelijk besloot u bij uw tante te blijven wonen in Kismayo. In juli 2019 kwam uw tante echter om het leven bij een bomaanslag aan het hotel Cascasley. Na het overlijden van uw tante ging u terug inwonen bij uw gezin in Kamsuuma. U ging, vijf dagen per week, in de voormiddag naar de koranschool en in de namiddag ging u uw moeder helpen in haar theehuis. Uw broer, die één jaar ouder was dan u, ging niet naar de koranschool en hielp uw moeder dagelijks in het theehuis. In april 2021 kwamen leden van Al-Shabaab naar het theehuis. Ze zeiden dat uw broer zich moest aansluiten bij hen en namen hem onmiddellijk mee. Sindsdien is er geen spoor meer van hem. Nadat uw broer gedwongen gerekruteerd werd, ging uw moeder langs bij een vredestitelier omdat ze wilde vermijden dat ook u gerekruteerd zou worden. Er werd een overeenkomst gesloten met Al-Shabaab dat ze u niet zouden rekruteren op voorwaarde dat uw moeder jaarlijks een som geld zou betalen. Uw moeder ging hiermee akkoord en het bedrag werd betaald. Drie maanden later werd u alsnog, samen met acht andere jongens, gedwongen gerekruteerd. Leden van Al-Shabaab kwamen naar de koranschool en namen jullie mee naar een trainingskamp. Twee weken na uw aankomst werd het trainingskamp gebombardeerd en slaagde u erin om, samen met drie andere jongens, te ontsnappen. Onderweg kreeg u echter last aan uw knie. De jongens besloten hun tocht zonder u verder te zetten en u schuilde zich in een grot. Plots kwam er een nomade voorbij die een ver familielid bleek te zijn van uw moeder. U vertelde hem dat u ontsnapt was uit een trainingskamp van Al-Shabaab en hij nam u mee naar zijn huis waar u één dag verbleef. Vervolgens stuurde hij zijn zoon naar Kamsuuma om te gaan praten met uw moeder. Uw moeder wilde niet dat u terugkeerde naar Kamsuuma. Zij verkocht haar veld en de zoon van de nomade bracht u naar Kismayo. Twee dagen later verliet u Somalië. U reisde naar Kenia. Vanuit Kenia reisde u via Turkije en Griekenland naar België. U kwam aan in België op 26 augustus 2021 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 30 augustus 2021.

Ter staving van uw verzoek legde u vijf foto's voor.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al-Shabaab.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Om te beginnen kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij het gegeven dat Al-Shabaab u en uw broer wilde rekruteren. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat uw vader ten tijde van het Siad Barre-regime generaal was bij het Somalische leger en in 2012 mee gestreden heeft tegen Al-Shabaab in Kismayo (CGVS, p. 9). Het lijkt eerder onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab de zonen van iemand met dergelijk profiel zou willen rekruteren. U en uw broer kunnen echter niet beschouwd worden als personen waarin Al-Shabaab het meeste vertrouwen zou hebben. Jullie zijn namelijk opgegroeid in een familie die zich in het verleden duidelijk verzet heeft tegen Al-Shabaab en overheidsgezind is. Bovendien hebt u ook zes jaar in Kismayo gewoond, waar de overheid de controle had (CGVS, p. 14). Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat Al-Shabaab jongeren zou willen rekruteren die loyaal zijn aan hun ideologie wat hun meer betrouwbare strijdkrachten zal opleveren.

Verder kan er geen geloof worden gehecht aan uw over klaringen over de wijze waarop Al-Shabaab zowel u als uw broer gerekruteerd heeft.

U gevraagd om in detail te vertellen over de dag van de rekrutering van uw broer antwoordt u dat leden van AlShabaab naar het theehuis van uw moeder zijn gekomen. Ze zeiden tegen uw moeder dat uw broer de leeftijd had bereikt om zich aan te sluiten bij hen en indien ze dit zou weigeren ze hen beiden zouden doden. Vervolgens namen ze uw broer mee. Verder voegt u daar ook nog aan toe dat het de eerste keer was dat leden van AlShabaab langskwamen in het eethuis. Uw broer werd voordien nooit eerder benaderd door hen (CGVS, p. 18). Deze verklaringen overtuigen niet. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab onder dwang rekruteert, is het niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie en de clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloning wat meer betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Bovendien komt deze informatie ook overeen met uw verklaringen. U gevraagd naar de wijze waarop Al-Shabaab rekruteert verklaart u ze de jihad beginnen te promoten bij jongeren vanaf 14 à 15 jaar en hen proberen te brainwashen. Verder voegt u daaraan toe dat het vaak gebeurde in de koranscholen. Ze komen een paar keer langs om informatie te geven en daarna gingen ze langs bij de familie van de jongens (CGVS, p. 15). In het geval van uw broer is hiervan echter helemaal geen sprake. Volgens uw verklaringen is uw broer nooit naar de koranschool geweest en werd hij nooit eerder benaderd door Al-Shabaab. Het lijkt dan ook onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab uw broer, die op geen enkele manier in de greep zat van AlShabaab, zou willen rekruteren. U gevraagd om welke reden Al-Shabaab uw broer wilde rekruteren antwoordt u dat ze op dat moment strijders nodig hadden omdat ze wilden vechten tegen het Somalische leger (CGVS, p. 18). Dit is echter geen afdoende verklaring voor de atypische manier van rekruteren. Uit de ACLED-databank blijkt namelijk dat er in 2021 (tot uw vertrek) voortdurend gevechten waren tussen Al-Shabaab en de Somalische overheid zowel in het district Jamaame als in het district Kismayo.

Aangaande uw gedwongen rekrutering moet er vastgesteld worden dat het opmerkelijk is dat Al-Shabaab u, nadat uw moeder een overeenkomst had gesloten met hen, alsnog wilde rekruteren. U verklaarde namelijk dat uw moeder, via een vredesstichter, tot een overeenkomst was gekomen met Al-Shabaab. Op voorwaarde dat zij jaarlijks een som geld zou betalen, zouden ze u niet rekruteren aangezien u het enige overblijvende mannelijke familielid was en u moest optreden als voogd voor uw moeder en uw zussen (CGVS, p. 18). U gevraagd of het in algemeen zo is dat mensen de rekrutering van hun kinderen kunnen vermijden door een geldsom te betalen aan Al-Shabaab antwoordt u dat het een speciale regel is. Het kan enkel als de persoon in kwestie het enige overblijvende mannelijke familielid is. Hij treedt namelijk op als voogd voor de vrouwelijke familieleden (CGVS, p. 18). Het lijkt dan ook eerder onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab de overeenkomst met uw moeder zou verbroken hebben. U gevraagd om welke reden ze u alsnog wilden rekruteren antwoordt u dat Al-Shabaab op dat moment onder druk stond. Het waren zware tijden voor Al-Shabaab, ze hadden extra manschappen nodig en dan gelden hun regels niet meer (CGVS, p. 20). Deze verklaring overtuigt echter niet. Al-Shabaab heeft er namelijk alle baat bij om beschouwd te worden als een betrouwbare organisatie en een positieve indruk na te laten over hun werking bij de (lokale) bevolking zodat ze aan aanhang kunnen winnen. Het door u geschetste gedrag van AlShabaab zou dan ook ernstige afbreuk doen aan hun credibiliteit, wat Al-Shabaab ten alle tijden wil vermijden. Het lijkt dan ook eerder onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab zijn eigen regels naast zich neergelegd zou hebben, zoals u beweert. Daarnaast moet ik ook nog opgemerkt worden dat zelfs al wilde Al-Shabaab u alsnog rekruteren er redelijkerwijs verwacht kan worden dat ze, vooraleer ze concrete stappen zouden zetten, hierover in gesprek zouden gaan met uw moeder.

In het licht van bovenstaande verklaringen moet er terzijde ook opgemerkt worden dat het vreemd is dat AlShabaab eerst uw broer wilde rekruteren. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat uw broer het oudste mannelijke familielid was en samen met uw moeder de kostwinner van het gezin. Er kan dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat ze in eerste instantie u hadden willen rekruteren in de plaats van uw broer. Bovendien zat u al meer in hun greep dan uw broer. In tegenstelling tot uw broer ging u op dat moment namelijk al ongeveer twee jaar naar de koranschool waar Al-Shabaab dagelijks langskwam om voor te lezen uit hun boek. Ze informeerden u onder andere over hun ideologie en hun manier van handelen (CGVS, 17).

Daarnaast is het ook opmerkelijk dat u op geen enkele manier geprobeerd hebt om in gesprek te gaan met AlShabaab aangaande de overeenkomst die uw moeder met hen had gesloten. U gevraagd naar de reden antwoordt u dat u niet durfde om in gesprek te gaan met hen. Eens je wordt meegenomen door Al-Shabaab moet je hen gehoorzamen. Als je hen tegensprekt zullen ze u vermoorden, beweert u (CGVS, p. 19). Deze verklaring overtuigt echter. Zelfs al duldt Al-Shabaab geen tegenspraak, dan nog zou er verwacht kunnen worden dat u geprobeerd had om het onderwerp ter sprake te brengen zonder dat hierbij verwacht wordt dat u in discussie zou treden met hen.

Tevens kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij de reactie van de vredesstichter nadat uw moeder hem op de hoogte had gebracht van uw gedwongen rekrutering. U verklaart namelijk dat uw moeder, nadat u gedwongen gerekruteerd werd, is langsgeslepen bij de vredesstichter en dat die haar had verteld dat hij niets meer kon doen voor haar (CGVS, p. 21). Deze verklaringen overtuigen evenmin. Aangezien hij de bemiddelaar was geweest tussen uw moeder en Al-Shabaab kan er redelijkerwijs verwacht worden dat hij Al-Shabaab om uitleg zou vragen en uw moeder vervolgens hierover zou informeren. Het is namelijk de taak van een vredesstichter om mensen met elkaar te verzoenen. Het lijkt onwaarschijnlijk dat hij zijn werk niet ten gronde zou hebben uitgevoerd en uw moeder met lege handen naar huis zou hebben gestuurd. Bovendien heeft een vredesstichter er alle baat bij om aanzien te genieten bij zowel de lokale bevolking als Al-Shabaab. Anders kan hij überhaupt zijn job niet uitvoeren.

Voorts kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen aangaande de beveiliging van het trainingskamp waar u twee weken hebt verbleven. Om te beginnen is het opmerkelijk dat u dit onderwerp zelf niet ter sprake bracht wanneer er u gevraagd werd om het trainingskamp te beschrijven. Aangezien u verklaart dat sommige jongens tegen hun wil waren overgebracht naar het kamp kan er redelijkerwijs verwacht worden dat het om een streng beveiligd kamp zou gaan en dat u dit spontaan ter sprake zou brengen. U expliciet gevraagd naar de beveiliging van het kamp blijkt uit uw verklaringen dat het kamp helemaal niet zo streng beveiligd was. U verklaart dat zodra het donker werd er drie wagens geparkeerd werden in alle richtingen. Daarnaast verklaart u ook dat er een aantal gemaskerde mannen rondliepen die gewapend waren en die de plaats observeerden. U gevraagd hoeveel jongens er getraind werden in het kamp verklaart u dat jullie met 45 à 50 man waren. U gevraagd hoeveel leden van Al-Shabaab er aanwezig waren antwoordt u dat er overdag vier à vijf mannen aanwezig waren en zodra het donker werd 10 à 15 mannen (CGVS, p. 20). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat dit de enige maatregelen waren die Al-Shabaab getroffen zou hebben om het kamp te beveiligen. Aangezien Al-Shabaab tijd, energie en geld had geïnvesteerd in het opleiden van deze jongens kan er redelijkerwijs verwacht worden ze ontsnappingen ten allen tijde zouden willen vermijden. Bovendien zijn basissen en trainingskampen van Al-Shabaab wel vaker een doelwit in het district Jamaame, waardoor er redelijkerwijs kan verwacht worden dat Al-Shabaab zich zo goed als mogelijk zou voorbereiden op dergelijke aanvallen.

Bijkomend moet er vastgesteld worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de gebeurtenissen die uw ontsnapping hebben mogelijk gemaakt. Bij de Dienst Vreemdelingen verklaarde dat u het trainingskamp bent kunnen ontvluchten omdat er gevechten waren uitgebroken in het kamp (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Bij het CGVS verklaarde u echter dat er sprake was van een luchtaanval op het veld waar de looptrainingen doorgingen en dat de twee kamers van de soldaten het doelwit waren (CGVS, p. 20).

Tot slot moet er ook vastgesteld worden dat u wijzigende verklaringen aflegt over de precieze omstandigheden van uw ontsnapping en over wie uw moeder op de hoogte heeft gebracht van uw ontsnapping uit het trainingskamp. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u namelijk dat u een bos bent ingevlucht en dat u daar een nomade zag. Verder verklaarde u ook dat de man naar uw moeder is gereisd om haar op de hoogte te brengen (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u zich versholen had in een grot en dat de nomade u daar gevonden heeft. Verder verklaarde u aanvankelijk dat de man uw moeder gecontacteerd had (CGVS, p. 17). U gevraagd hoe de man contact heeft opgenomen met uw moeder verklaart u later dan weer dat het zijn zoon was die naar uw moeder is gereisd (CGVS, p. 21). Daarnaast voegt u daar ook nog aan toe dat de nomade een ver familielid van uw moeder bleek te zijn, wat wel héél toevallig is.

Ter staving van uw verzoek legde u vijf foto's voor. U gevraagd om welke reden u deze foto's voorlegt antwoordt u dat u hiermee wil bewijzen dat u wettelijk afkomstig bent van de regio waarvan u beweert afkomstig te zijn (CGVS, p. 5). Dit wordt niet betwist door het CGVS. Deze foto's kunnen echter de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroeveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere

belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Juba te worden beoordeeld.

Lower Juba wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Juba een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Juba is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Juba is de meest zuidelijk gelegen regio in Somalië en vormt samen met Gedo en Middle Juba de deelstaat Jubaland. Het deelt een internationale grens met Kenia in het westen. De belangrijkste actoren in de regio zijn de deelstaatregering van Jubaland, al-Shabaab en clanleiders en milities. De stad Kismayo in Lower Juba is de de facto zetel van de regering van Jubaland. Naast Kismayo vallen ook verschillende andere steden in de regio, zoals Afmadow en Doble, onder de controle van de staat Jubaland. Al-Shabaab controleert of beïnvloedt het grootste deel van het hinterland van Lower Juba.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Lower Juba geschat op 1.038.602 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 227 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (157). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige regionale, nationale en internationale strijdkrachten. ACLED registreert ook antiterreuroperaties tegen al-Shabaab door de verschillende Somalische en Jubalandse veiligheidsdiensten. In de categorie explosions/ remote violence telt ACLED 61 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral IED-aanslagen pleegt, maar ook granaat- en morteraanvallen grotendeels gericht tegen de in de regio actieve veiligheidsdiensten. Bij sommige incidenten zijn burgers het slachtoffer. Verder noteert ACLED onder dit type van geweld ook luchtaanvallen door verschillende veiligheidsdiensten tegen AS-doelwitten. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) is al-Shabaab in 7 van de 9 incidenten de actor. Het gaat om ontvoeringen van clanouderen, de executie in het openbaar van twee mensen verdacht van spionage, het publiek bestraffen van een door een AS-sharia gerechtshof veroordeelde man met 100 zweepslagen en het beschieten van hulpverleners aan een voedselbedeling. ACLED noteert in totaal 625 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Juba door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 465 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten van de aanwezige veiligheidsdiensten en AS-strijders. In de verslagperiode klasseert ACLED 22 incidenten onder de noemer civilian targeting met 7 burgerdoden in de categorie explosions/remote violence en 6 burgerdoden in de categorie violence against civilians. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Juba sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Juba in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Juba een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kamsuuma. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarnaar verwezen wordt, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij betoogt dat de commissaris-generaal niet motiveert waarom van Al-Shabaab verwacht kan worden dat zij enkel jongeren zouden rekruteren die loyaal zijn aan hun ideologie. Dit wordt volgens hem niet gestaafd aan de hand van landeninformatie. Hij benadrukt dat het voor Al-Shabaab niet uitmaakt welke jongeren ze rekruteren en welke ideologie die aanhouden, zolang je jong bent en van het mannelijke geslacht bent. Hij vervolgt dat hij naar de Koranschool ging en dat Al-Shabaab dagelijks langskwam om hun ideologie te verspreiden en de leerlingen te brainwashen. Het feit dat zijn vader generaal was in het Siad Barreregime doet volgens hem geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn rekrutering.

Met betrekking tot de manier waarop Al-Shabaab zijn broer heeft gerekruteerd, stelt hij dat de commissaris-generaal erkent dat er gedwongen rekruteringen plaatsvinden, maar dat dit niet de gewoonlijke strategie is van Al-Shabaab. Het feit dat een gedwongen rekrutering niet de gewoonlijke handelswijze is, betekent volgens hem niet dat die niet toegepast werd op zijn broer en dat zijn verhaal ongeloofwaardig zou zijn. Hij vervolgt dat gedwongen rekrutering veel voorkomt in regio's waar Al-Shabaab de controle heeft. Het wordt gebruikt in situaties waarin Al-Shabaab zijn rangen dient aan te vullen. Hierbij stipt hij aan dat niet betwist wordt dat de regio waarvan hij afkomstig is onder de controle staat van Al-Shabaab, wat volgens hem bevestigd wordt door figuur 3 uit de EUAA *Country Guidance* Somalië van augustus 2023. Hij voegt toe dat er in zijn regio constante gevechten waren, dat Al-Shabaab ook nood heeft aan nieuwe rekruten en dat de gedwongen rekrutering waarvan sprake, helemaal niet zo uitzonderlijk is als het CGVS doet uitschijnen. Hij legt uit dat Al-Shabaab jongeren vanaf de leeftijd van veertien à vijftien jaar begint te rekruteren en indien ze hen niet kunnen overtuigen in de Koranscholen, ze hen gewoon gedwongen meenemen. Hij licht toe dat hij slechts voor een korte tijd in Kamsuuma was, hij enkel verklaard heeft wat hij weet en dat hij geen weet had dat zijn broer benaderd werd door Al-Shabaab voordat ze hem rekruteerden. Hij stelt dat hij nooit verklaard heeft dat gedwongen rekruteringen uitzonderlijk zijn en evenmin dat Al-Shabaab altijd eerst naar Koranscholen gaat en daarna naar de families thuis. Hij stelt wel verklaard te hebben dat Al-Shabaab langskomt op Koranscholen en ook bij woningen, moskeeën en theehuizen en hij hier geen chronologische volgorde aan verbonden heeft. De ACLED-databank toont volgens hem aan dat er voortdurend gevechten waren tussen Al-Shabaab en de Somalische overheid in de districten Jamaame en Kismayo, wat erop wijst dat zijn verklaringen geloofwaardig zijn. Aangezien er steeds gevechten waren, is het volgens hem waarschijnlijker dat er ook nieuwe strijdkrachten nodig waren.

Hij stelt vervolgens dat het manifest onredelijk is om aan het woord van een terroristische organisatie meer waarde te hechten dan aan zijn woord, waar de commissaris-generaal motiveert dat het onwaarschijnlijk is dat Al-Shabaab hem zou hebben gerekruteerd terwijl zijn moeder een overeenkomst had gesloten met een vredesstichter opdat haar zoon niet zou worden gerekruteerd. Hij verwijt het CGVS niet te staven waarom Al-Shabaab credibiliteit zou willen winnen bij de gewone bevolking. Hij preciseert dat indien Al-Shabaab een positieve indruk zou nalaten, er geen miljoenen mensen, waaronder hijzelf, voor deze organisatie op de vlucht zijn. Omdat Al-Shabaab die tijd in een noodsituatie zat en ze dringend extra strijdkrachten nodig hadden, zeggen afspraken en geld hen niets meer.

Hij voert aan dat het niet mogelijk was om met Al-Shabaab een gesprek aan te gaan over de overeenkomst. Hij licht hierbij toe dat hij heeft aangegeven dat hij erg bang was toen hij werd meegenomen en geblinddoekt in de auto werd gestoken. Hij durfde dan ook niemand willekeurig aanspreken.

In tegenstelling tot wat de commissaris-generaal motiveert, stelt hij dat hij niet verklaard heeft dat de vredesstichter zijn moeder verteld had dat hij niets meer kon doen. Hij licht toe dat hij heeft verklaard dat zijn moeder, na zijn rekrutering, verslagen was en naar de vredesstichter ging, die had gezegd dat hij niet veel meer kon doen. Hij benadrukt dat 'niet veel' niet hetzelfde is als 'niets'. Hij bedoelde hiermee dat de vredesstichter hem niet meer kon terughalen na de rekrutering. Omdat de vraag betrekking heeft op een

moment waar hij niet bij was, kan hij niet precies of gedetailleerd weergeven wat er gezegd werd. Bovendien heeft hij zijn moeder na zijn ontsnapping niet meer fysiek gezien. Zijn kennis is enkel gebaseerd op wat hem verteld werd door de zoon van de nomade die hem hielp om uit Somalië te vluchten.

Hij acht het onredelijk dat hem verweten wordt niets meegedeeld te hebben over de beveiligingsmaatregelen van het kamp, toen hij gevraagd werd om algemeen een beschrijving van het kamp te geven. Op de daaropvolgende vraag van de *protection officer*, hoe het kamp beveiligd werd, stelt hij correct en gedetailleerd te hebben geantwoord. Hij preciseert hierbij dat hij enkel kan zeggen wat hij zag en heeft vastgesteld. Hij vervolgt dat het logisch is dat hij slechts een schatting kan geven van het aantal leden daar het donker was. Bovendien stelt hij dat het kamp slechts een trainingskamp was voor gerekruteerde jongeren, maar dat hij denkt dat er in de buurt nog een echte basis was, waardoor de leden van Al-Shabaab bij noodzaak daar konden worden opgeroepen.

Met betrekking tot zijn tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn ontsnapping bij het CGVS en de DVZ, verwijt hij de commissaris-generaal hem niet de kans te hebben geboden deze uit te klaren. Volgens hem verhinderde de aard van de vragenlijst bij de DVZ hem bovendien om meer specifiek in te gaan op de gevechten en te stellen dat dit als gevolg was van de luchtaanval. Verwijzend naar rechtspraak van het EHRM wijst hij erop dat *in casu* de essentie van het verhaal hetzelfde bleef. Ook omdat hij verzocht werd een kort overzicht te geven bij de DVZ, kan hem niet verweten worden dat sommige details of meer specifieke uitleg ontbrak.

Hij meent dat zijn verklaringen over de nomade geen tegenstrijdigheid betreffen. Hij legt uit dat in de verklaring bij DVZ staat dat hij gevlucht was in het bos en daar nomaden zag op het platteland, maar dat hij per mail van 14 maart 2022 opmerkingen gegeven heeft bij zijn verklaring en aangaf dat hij inderdaad in het bos was gevlucht en zich daar verschuilde in een gat in de grond, oftewel een grot, waardoor hij toen wel degelijk gesproken heeft van een grot. Wat betreft de persoon die zijn moeder op de hoogte heeft gebracht, heeft hij, zoals hij stelt op het einde van zijn persoonlijk onderhoud, verklaard dat de oude man/nomade contact heeft gehad met zijn moeder. Dit contact verliep inderdaad via de zoon van deze man, doch doet geen afbreuk aan de essentie van zijn relaas. Hij vervolgt dat het de oude man was die hem vond en het zijn zoon is die fysiek naar zijn moeder is gegaan. Bij het gehoor bij de DVZ heeft hij verklaard dat de nomade en zijn zoon contact hebben gehad met zijn moeder, wat betreft de oude man was dit via zijn zoon. Dit relaas acht hij geloofwaardig.

Hij besluit dat uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat geenszins afdoende wordt gemotiveerd waarom geen geloof wordt gehecht aan zijn gedwongen rekrutering en evenmin waarom geen geloof wordt gehecht aan de overige elementen van zijn verhaal.

Zelfs in de hypothese dat zijn asielaanvraag niet geloofwaardig zou zijn en hij niet eerder door Al-Shabaab zou zijn gerekruteerd, meent hij dat hij door zijn geslacht en leeftijd specifiek binnen de doelgroep van Al-Shabaab valt. Bovendien is hij naar het Westen gevlucht om te ontsnappen uit de handen van Al-Shabaab. Bij een terugkeer naar Kamsuuma in Somalië zal de controle van Al-Shabaab volgens hem tot gevolg hebben dat hij ernstige schade zal oplopen in de vorm van onmenselijke behandeling, foltering en in het ergste geval moord.

Hij verwijt de commissaris-generaal zijn afkomst uit Kamsuuma in Somalië, waar Al-Shabaab de macht heeft, niet zorgvuldig en concreet geëvalueerd te hebben. Rekrutering door Al-Shabaab heeft volgens hem als gevolg dat hij onmenselijk en vernederd wordt behandeld. Daarnaast heeft verzoeker een groot risico om de doodstraf te ondergaan of geëxecuteerd te worden bij terugkeer naar Somalië door zijn verblijf in het Westen. Door zijn ontsnapping zal hij immers aanzien worden als een deserteur en vermoord worden.

Hij meent dat zijn geslacht en leeftijd voldoende zijn als persoonlijke omstandigheden die ertoe leiden dat het risico op ernstige schade in zijn hoofde groot is. Hij acht de kans dat hij bij terugkeer door Al-Shabaab opnieuw wordt gerekruteerd enorm hoog.

Hij vervolgt dat Lower Juba bovendien de regio is waar, op drie regio's na, het meeste incidenten gebeuren. Hij stipt hierbij aan dat het niet zomaar gaat om een veilige regio zoals de bestreden beslissing doet uitschijnen, maar daarentegen om een van de meest onveilige regio's van Somalië. Hij besluit dat de overheid van Somalië hem geen bescherming bieden kan.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door Al-Shabaab, naar aanleiding van een poging tot gedwongen rekrutering.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

(i) Er kunnen vraagtekens geplaatst worden bij het gegeven dat Al-Shabaab verzoeker en zijn broer wilde rekruteren, gelet op het profiel van hun vader als generaal ten zijde van het Siad Barre-regime;

(ii) Er kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers verklaringen over de wijze waarop Al-Shabaab zowel hem als zijn broer gerekruteerd heeft nu (a) de informatie over zijn broers gedwongen rekrutering niet overeenkomt met de beschikbare informatie; (b) het opmerkelijk is dat Al-Shabaab hem, nadat zijn moeder een overeenkomst met hen had gesloten, alsnog wou rekruteren; (c) het vreemd is dat Al-Shabaab zijn broer eerst wilde rekruteren, gezien deze het oudste mannelijke familielid was en verzoeker al meer in hun greep zat;

(iii) Het is opmerkelijk dat verzoeker op geen enkele manier geprobeerd heeft om in gesprek te gaan met Al-Shabaab omtrent de overeenkomst die zijn moeder met hen gesloten had;

(iv) Er kunnen vraagtekens geplaatst worden bij de reactie van de vredesstichter nadat verzoekers moeder hem op de hoogte had gebracht van de gedwongen rekrutering van haar zoon;

(v) Er kunnen vraagtekens geplaatst worden bij verzoekers verklaringen aangaande de beveiliging van het trainingskamp waar hij twee weken verbleven heeft;

(vi) Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over de gebeurtenissen die zijn ontsnapping mogelijk gemaakt hebben;

(vii) Verzoeker legde wijzigende verklaringen af over de precieze omstandigheden van zijn ontsnapping en wie zijn moeder hiervan op de hoogte heeft gesteld;

(viii) De door verzoeker neergelegde foto's kunnen de geloofwaardigheid van zijn relaas niet herstellen, daar hij deze enkel voorlegt om zijn regio van herkomst aan te tonen, die niet betwist wordt.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielsrelaas te herstellen.

4.3.4. Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat Al-Shabaab getracht heeft om hem en zijn broer gedwongen te rekruteren. Door in het verzoekschrift zijn onenigheid te uiten aangaande de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing omtrent de gedwongen rekrutering, zonder deze *in concreto* te weerleggen, is hij niet in staat afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande.

4.3.4.1. Het is vooreerst niet aannemelijk dat Al-Shabaab *nét* verzoeker en zijn broer zou kiezen om gedwongen te rekruteren. Hij verklaart namelijk dat zijn vader generaal was bij het Somalische leger tijdens het regime van Siad Barre en dat hij in 2012 terugkeerde naar het leger en deelnam aan gevechten tegen Al-Shabaab in Kismayo (NPO, p. 10). Het is niet geloofwaardig dat Al-Shabaab de zonen van iemand die hen in het verleden bestreden heeft en zelfs door hen vermoord werd (NPO, p. 9), zou kiezen voor het uitdragen van hun missies en erop zou vertrouwen dat zij dit zonder meer zouden uitvoeren. Gelet op het profiel van hun vader, konden zij er redelijkerwijs vanuit gaan dat zij hoogstwaarschijnlijk hun ideologie niet genegen waren. Zijn betoog in het verzoekschrift, dat het voor Al-Shabaab niet uitmaakt welke jongeren ze rekruteren en welke ideologie die aanhouden, zolang het jonge mannen zijn die wonen in een gebied gecontroleerd door Al-Shabaab, strijdt met zijn verklaring dat Al-Shabaab reeds gedurende twee jaar dagelijks bij hem langskwamen in de Koranschool om voor te lezen uit een boek en hem onder andere informeerden over hun ideologie en hun manier van handelen (NPO, p. 17). Hieruit blijkt dat Al-Shabaab wel degelijk aandacht schonk aan hun ideologie alvorens over te gaan tot (gedwongen) rekrutering. In die door verzoeker voorgestelde context is het voorts allerminst aannemelijk dat zij dan eerst zouden overgaan tot het rekruteren van zijn broer, die nooit eerder benaderd werd door Al-Shabaab (NPO, p. 18) en niet naar de Koranschool ging (NPO, p. 12).

Bovendien is verzoeker niet consistent over de leeftijd waarop Al-Shabaab interesse zou tonen in jongeren. Enerzijds verklaart verzoeker dat ze *jihad* beginnen te promoten bij jongeren vanaf veertien à vijftien jaar en dat ze hen proberen te brainwashen, waarbij hij uitlegt dat als er een paar keer info gegeven werd, ze persoonlijk naar de familie kwamen (NPO, p. 15). Anderzijds stelt hij dat zijn broer, alvorens hij werd meegenomen, nooit eerder door Al-Shabaab werd benaderd (zie *supra*) en zijn broer op dat moment al zeventien jaar oud was (NPO, p. 10). Dat Al-Shabaab op een periode van slechts drie maanden tijd – verzoeker verklaarde immers dat er drie maanden zaten tussen zijn rekrutering en die van zijn broer (NPO, p. 19) – een dermate verschillende tactiek in rekrutering zou hanteren en dan nog binnen dezelfde familie, is allerminst plausibel. Bovendien biedt verzoeker hiervoor geen dienstige verantwoording. Hij stelt weliswaar dat Al-Shabaab, op het moment dat ze zijn broer rekruteerden namelijk in april 2021 (NPO, p. 10) strijders nodig hadden omdat ze wilden vechten tegen het Somalische leger (NPO, p. 18), maar uit de landeninformatie blijkt dat er al tot en met april 2021 gevechten waren tussen Al-Shabaab en de Somalische overheid (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 2, “ACLED. Veiligheidsincidenten district Jamaame 01/20

– 04/21”). Dat hij dan zo plots, zonder voorafgaand benaderd te zijn geweest door Al-Shabaab gedwongen gerekruteerd werd, ligt hiermee niet in lijn.

Voorts stemmen verzoekers verklaringen over zijn broers gedwongen rekrutering door Al-Shabaab niet overeen met de beschikbare landeninformatie, hoewel diezelfde landeninformatie niet ontkent dat Al-Shabaab ook overgaat tot gedwongen rekrutering. Uit de COI Somalia, *Targeted profiles*, november 2021 blijkt dat de gedwongen rekrutering niet strategisch gebruikt wordt door Al-Shabaab, maar eerder op beperkte manieren of in bepaalde situaties toegepast wordt. Zo wordt er gesteld dat geweld kan worden gebruikt in situaties waarin zij hun rangen moeten aanvullen, bijvoorbeeld na grote verliezen in een strijd of op plaatsen waar zij voortdurend nieuwe rekruten nodig hebben. Zo was er sprake van gedwongen rekrutering toen de leiding van Al-Shabaab zich steeds meer bedreigd voelde door externe krachten, zoals tijdens de terugtrekking uit Mogadishu in 2011. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de gebruikte tactieken van Al-Shabaab ook 'de belofte van martelaarschap' (indoctrinatie) en financiële prikkels omvatten. De meeste rekruteringen van jonge mannen zouden het gevolg zijn van een gebrek aan economische mogelijkheden om in hun levensonderhoud te voorzien of als tegenreactie van discriminatie van hun clan of corruptie van de staat (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 1, p. 21 en 23).

Uit verzoekers verklaringen, dat hij werd meegenomen toen hij samen met hun moeder in het theehuis aan het werk was (NPO, p. 12 en 18) blijkt echter niet dat er ten aanzien van zijn broer gehandeld werd via de banden met clanleiders of indoctrinatie op school of in de moskee of financiële beloningen om hem bij Al-Shabaab te laten aansluiten (*ibid.*). Door in het verzoekschrift louter op te werpen dat gedwongen rekruteringen niet uitzonderlijk zijn in regio van herkomst en dat er veel gevechten plaatsvonden die nieuwe rekruten vroegen, doet hij geen afbreuk aan zijn inconsistente en niet plausibele verklaringen die geen weerslag vinden in de landeninformatie. De motieven dienaangaande in de bestreden beslissing, zijn pertinent en draagkrachtig en worden dan ook integraal overgenomen.

Verzoeker maakt zijn eigen gedwongen rekrutering evenmin aannemelijk omwille van het opmerkelijke verschil in benadering door Al-Shabaab ten aanzien van hemzelf en ten aanzien van zijn broer, zoals reeds *supra* uiteengezet. Bovendien is het niet consistent waar hij enerzijds de gedwongen rekrutering van zijn broer wijt aan een plotse nood in hoofde van Al-Shabaab om dan anderzijds te poneren dat diezelfde Al-Shabaab, nadat ze zijn broer hadden meegenomen, toch bereid is een overeenkomst te sluiten met zijn moeder via de vredesstichter in het dorp. Verzoeker licht hieromtrent toe dat er werd overeengekomen dat hij niet zou worden opgeroepen door Al-Shabaab op voorwaarde dat er jaarlijks een vast bedrag betaald werd. Gevraagd of het normaal is dat ouders de rekrutering van hun kinderen kunnen afkopen, antwoordt verzoeker dat dit een speciale vuistregel is die bijvoorbeeld wordt toegepast in het geval dat er geen andere mannelijke voogden meer in de familie aanwezig zijn. De vredesstichter stelde volgens verzoeker dat Al-Shabaab akkoord ging omdat zijn moeder enkel nog maar dochters had (NPO, p. 18-19). In de bestreden beslissing wordt terecht gemotiveerd dat het ongeloofwaardig is dat Al-Shabaab vervolgens deze overeenkomst naast zich neer zou leggen en verzoeker toch zou rekruteren. Verzoeker geeft hiervoor opnieuw als reden aan dat Al-Shabaab onder zware druk stond, dat zij extra manschappen nodig hadden en dat de regels in dat geval niet meer gelden (NPO, p. 20), wat hij ook in zijn verzoekschrift betoogt. Zijn wisselend betoog over Al-Shabaab die eens wel en dan weer niet rekruten zou nodig hebben op een dermate korte tijdsperiode, wordt niet aannemelijk gemaakt.

De door verzoeker geschetste handelswijze van Al-Shabaab, die niet consistent en plausibel is, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door hem voorgestelde gedwongen rekrutering. Voorgaande vaststellingen volstaan om te oordelen dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat Al-Shabaab hem zou hebben willen rekruteren in de omstandigheden zoals hij heeft geschetst. De overige motieven in de bestreden beslissing zijn dan ook overtuigend en niet determinerend.

Waar verzoeker de commissaris-generaal verwijt zijn motieven niet (steeds) te onderbouwen aan de hand van landeninformatie, dient erop te worden gewezen dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu* het geval is. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij echter niet in staat is gebleken. Bovendien is uit de uiteenzetting *supra* gebleken dat door de commissaris-generaal wel degelijk landeninformatie toegevoegd werd aan het administratief dossier.

4.3.4.2. In de bestreden beslissing wordt terecht opgemerkt dat de reactie van de vredesstichter op verzoekers gedwongen rekrutering bijdraagt aan de ongeloofwaardigheid van zijn relaas. Gevraagd naar welke stappen zijn moeder ondernam nadat hij werd meegenomen door Al-Shabaab, antwoordt verzoeker dat zij naar de vredesstichter ging, die haar meedeelde dat “*hij niet veel meer kon doen*” (NPO, p. 21). Dat de vredesstichter dergelijke passieve houding zou aannemen is niet aannemelijk, nu die blijkens zijn

verklaringen veel doortastender optrad bij de gedwongen rekrutering van zijn broer. Zo verklaart hij dat zijn moeder, nadat Al-Shabaab zijn broer had meegenomen, aan de vredesstichter in het dorp had gevraagd of hij ervoor kon zorgen dat zijn broer terug naar huis kon komen en dat haar tweede zoon niet gerekruteerd zou worden. Hij vervolgt dat de vredesstichter toen beloofde dat hij de leden van Al-Shabaab ging contacteren en aan hen ging communiceren dat zij er rekening mee moesten houden verzoeker niet mee te nemen, gezien hij de enige mannelijke voogd was die overbleef (NPO, p. 18). Verzoekers betoog in zijn verzoekschrift is niet van die aard om de allesbehalve aannemelijke gang van zaken met de vredesstichter te verklaren.

4.3.4.3. De commissaris-generaal oordeelt voorts op goede gronden dat verzoekers verklaringen over de beveiliging van het trainingskamp niet kunnen overtuigen. Daar volgens verzoeker Al-Shabaab extra manschappen nodig had omdat zij zich zorgen maakten over de ongelovigen die hen aanvielen (NPO, p. 20) en uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de militaire complexen, basissen en trainingskampen in verzoekers district wel vaker het doelwit vormen van aanvallen door regerings- of buitenlandse troepen (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 2, "*ACLEd. Veiligheidsincidenten district Jamaame 01/20 – 04/21*"), kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker in staat is om, gevraagd naar de beschrijving van het kamp, spontaan melding te maken van de beveiliging aldaar. Hiernaar specifiek gevraagd, deelt hij mee dat er overdag niet zoveel leden van Al-Shabaab aanwezig waren, namelijk slechts vier à vijf, en dat het er, zodra het donker werd, tien à vijftien waren. Gevraagd naar hoe het trainingskamp dan precies beveiligd werd, antwoordt verzoeker dat men bij het donker worden drie auto's parkeert in alle richtingen en dat er gemaskeerde bewakers rondlopen om te observeren (NPO, p. 20). Het is niet aannemelijk dat verzoeker niet precies kan auiden hoeveel bewakers er waren, nu hij er maar liefst twee weken verbleven heeft maar wel in staat was aan te geven dat er wagens geparkeerd werden als het donker werd (NPO, p. 19-20). Dat hij vermoedde dat er een "echte" Al-Shabaab basis in de buurt was waardoor er bij noodzaak nog extra manschappen van daaruit konden worden opgeroepen, blijkt niet uit zijn verklaringen. Hij stelt weliswaar dat er zich een legerbasis van Al-Shabaab in zijn dorp bevindt, in de buurt van de brug, maar linkt dit op geen enkele manier aan het trainingskamp waar hij verbleven heeft (NPO, p. 14 en 20).

4.3.4.4. Hierbij komt dat zijn verklaringen over zijn ontsnapping en het verdere verloop van zijn vlucht de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas verder ondermijnen.

De commissaris-generaal merkt vooreerst terecht op dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de gebeurtenissen die tot zijn ontsnapping geleid hebben. Bij de DVZ verklaart verzoeker dat hij samen met drie anderen is kunnen ontsnappen uit het trainingskamp omdat er gevechten waren uitgebroken (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst CGVS 09.02.22, vraag 5), terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS een andere versie van de feiten weergeeft. Gevraagd hoe hij erin slaagde te ontsnappen, stelt hij dat er een luchtaanval werd uitgevoerd door het Somalische leger waarbij er bommen gegooid werden op het veld waar ze looptraining hadden en op twee kamers van soldaten en dat zij door de rookontwikkeling de kans kregen om zich richting bosachtig gebied te begeven (NPO, p. 17 en 20).

Verzoeker, die voorgaande tegenstrijdigheid tracht toe te schrijven aan de aard van de vragenlijst van de DVZ en hiervoor verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, "*M.A. t. Zwitserland*" van 18 november 2014, kan hierin geen gelijk gegeven worden. Het loutere feit dat er minder tijd wordt genomen voor het interview bij de DVZ dan dat voor het CGVS en dat er een samenvatting van verzoekers asielrelaas gevraagd wordt, doet niets af aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, vanaf het eerste interview waarheidsgetrouwe verklaringen dient af te leggen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de DVZ en een duidelijk beeld te schetsen van zijn asielrelaas. Rekening houdend met het gegeven dat zijn ontsnapping een ingrijpende gebeurtenis vormt waarvan redelijkerwijs verwacht kan worden dat deze in zijn geheugen gegrift staat, is de kritiek dat hij slechts een korte samenvatting mocht geven, irrelevant. Het is niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter op te werpen dat hem verhinderd werd meer specifiek in te gaan op de gevechten en te stellen dat deze als gevolg van de luchtaanval plaatsvonden. In dit verband wordt er op gewezen dat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen waarover specifieke vragen worden gesteld, correct kan aanduiden, ook bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Verzoeker draagt bijgevolg de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Bovendien werd hem de CGVS-vragenlijst voorgelezen in het Somalisch en heeft hij deze ter goedkeuring ondertekend waardoor, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen. Hoe dan ook betreft zijn verweer een loutere *post-factum* bewering die weinig ernstig is, te meer gezien verzoeker dit feit niet eerder vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk

bevraagd hoe het interview bij de DVZ was verlopen waarop hij aangaf dat hij niets op te merken had en bevestigd dat hij alle redenen voor zijn vertrek heeft kunnen aanbrengen (NPO, p. 4).

Voorts legt verzoeker geen eenduidige verklaringen af over wie zijn moeder op de hoogte stelde van zijn ontsnapping uit het trainingskamp. Bij de DVZ verklaart verzoeker dat hij het bos was ingevlucht en daar een oudere man (nomade) op het platteland zag die *“fysiek naar zijn moeder gegaan is”* (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst CGVS 09.02.22, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud stelt hij dat hij gevonden en mee naar huis genomen werd door een oudere man, die nomade was en die zijn moeder ook kende. Hoewel hij eerst verklaart dat de oude man vervolgens contact opnam met zijn moeder, preciseert hij even later dat dit gebeurde via zijn zoon, die zou zijn langsgeslagen bij haar toen hij melk naar hun dorp bracht (NPO, p. 21). Dat het niet de oude man, maar de zoon geweest zou zijn die fysiek naar zijn moeder is gegaan, strookt aldus niet met zijn verklaringen op de DVZ. Waar hij in zijn verzoekschrift benadrukt dat het de oude man was die hem vond, maar de zoon die fysiek naar zijn moeder is gegaan, opteert hij slechts voor één versie van de feiten, zonder uit te klaren waarom hij bij de DVZ een andere versie naar voren schoof, wat ten eerste afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Bovendien gaat hij er met dit betoog volledig aan voorbij dat hij in zijn mail met opmerkingen van 14 maart 2022, die zich in het administratief dossier bevindt, ook aangaf dat het de oude man was die fysiek naar zijn moeder ging (*“Zij hoorden in de ochtend één nomade, die met zijn vee aan het wandelen was, dit was een oude man. De drie jongens zijn hulp gaan vragen aan de oude man om S. te helpen, de drie jongens zijn verder gevlucht en de oude man heeft S. geholpen en hem meegenomen naar zijn huis. Deze oude man is dan fysiek naar zijn moeder gegaan.”*).

Waar verzoeker voorts hekelt dat hem niet de kans werd geboden om deze tegenstrijdigheden uit te klaren, wordt opgemerkt dat in het Verslag aan de Koning aangaande artikel 17, § 2 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 (thans gewijzigd door het Koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen) te lezen staat dat *“Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen. (...) Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”* Voormelde bepaling belet de commissaris-generaal aldus niet om een beslissing te nemen op grond van tegenstrijdigheden of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek en waarmee de verzoeker niet geconfronteerd werd. Verder dient erop gewezen dat het feit dat verzoeker niet met de inconsistenties tussen zijn verklaringen werd geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Bovendien heeft verzoeker, gezien de devolutieve werking van huidig beroep, middels zijn verzoekschrift ook de mogelijkheid om toelichting te verschaffen met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, mogelijkheid waarvan hij ook gebruik heeft gemaakt doch waarmee hij de Raad niet heeft weten te overtuigen, zie *supra* (cfr. RvS 5 juni 2019, nr. 244.696).

4.3.5. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Kamsuuma, in het district Jamaame, in de provincie Lower Juba, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Lower Juba dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie in Lower Juba moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt

blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Lower Juba niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoekers betoog, dat Lower Juba één van de regio's is waar het meeste incidenten gebeuren, is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

4.4.3. De commissaris-generaal brengt het *“UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia”* van september 2022, de *“EUAA Country Guidance: Somalia”* van augustus 2023, het *“EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation”* van februari 2023, de *“EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update”* van 17 mei 2023 en de *“COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten”* van 21 december 2023 ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.4. Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt de beoordeling van de commissaris-generaal bijgetreden dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Lower Juba dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Lower Juba hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen, in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt waar hij stelt dat hij tot de doelgroep van jongemannen die gerekruteerd worden door Al-Shabaab behoort, in zijn hoofde geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.4.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Lower Juba een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	I. FLORIO
---------------------	-----------